

Eggert Márta, színésznő, sz. 1912. ápr. 17-én, *Budapesten*. Nem járt színésziskolába, azonban énektanulmányokat végzett S. Gervay Erzsinnél. Első fellépése a Magyar Színházban volt a »Párizsi kirakat« c. vígjátékban, Sorette szerepében, melylyel egy csapásra meghódította a közönséget és a sajtó is szép jövőt jósolt neki. Innen külföldre ment, Stockholmban a »Rolph« című revüben volt nagy sikere, amelyben csak klasszikus számokat adott elő. Ezután a Fővárosi Operett Színház sietett tagjai sorába szerződtetni. »Az utolsó Verebély-lány« Annuska szerepe is sikert hozott számára, úgyszintén osztatlan elismeréshez jutott a »Kikelet ucca 3.« c. operettben, ugyancsak Annus szerepében.

Ego (Fried Margit), író, sz. 1881-ben, *Budapesten*. 1899-ben jelent meg első tárcája a Pesti Hírlapban. 1905-ben a Pesti Napló munkatársa lett. 1912. jún. havában a Halmos-féle pályázaton »Mi emberek« c. vígjátékát elsőhelyen dícsérték meg.

Egressy Akos, (Galambos), színész és színészakadémiai tanár, sz. 1830. nov. 9-én, *Kassán*, megh. 1914. dec. 25-én, *Budapesten*. Atyja *Egressy Gábor* (L. o.) anyja *Szentpétery Zsuzsanna*, *Szentpétery Zsigmond* színész nővére. Iskoláit Pesten, Kolozsvárott, Miskolcon és Késmárkon végezte. Már 1838-ban játszott gyermekszerepeket a Nemzeti Színházban, így »Norma« gyermekét, »Coriolan« fiát és részt vett az angyalok, gnómok, szerecsenfiúk kartáncáiban is. Az 1848—49-iki szabadságharcot végigküzdötte, mint segédtsízt, atyja mellett. A világoosi fegyverletétel után az osztrák seregbe sorozták, honnan később mint huszárfőhadnagy lépett ki. 1864-ben színipályára lépett és ugyanez évben tanárrá nevezték ki a színészakadémiára. Közben 1853-ban Németországban járt tanulmányuton, 1861-ben Franciaországot járja, innen 1862—63-ban Olaszországba megy, szorgalmasan látogatva az elsőrendű színházakat. Visszatérve, mint jellemszínész és igazgató működött az ország nagyobb városáiban, Kolozsvárott, Debrecenben, Kassán, Temesvárott, Szegeden, Miskolcon, Aradon stb. 1866. szept. 12-én fellépett a Nemzeti Színházban,

mint vendég »Hamlet«-ben. 1868—69-ig miskolci színigazgató. 1870. május havában újra vendégszerepel a Nemzeti Színházban »Essex gróf«-ban. 1878. április 10-én már mint szerződött tag először játszik a »Velencei kalmár« Shylock-jában. Hazánkban ő hozta először színre Shakespeare »János király«-át, 1867-ben, Kolozsvárott. Ugyanő adatta elő vidéken először »VIII. Henrik«-et 1870-ben, Miskolcon. Számos cikke jelent meg a »Színvilág« és »A színpad« c. szaklapokban és a napilapokban is. Kiadta atyja hátrahagyott munkáját: »Egressy Galambos Gábor emléke« és »A színészet iskolája« c. könyveit. (Pest, 1867. és 1879.) Önálló munkái: »Emlékeim az 1848—49-iki szabadságharc idejéből«, Budapest, 1893. »Festett világ«, Budapest, 1906. »Petőfi Sándor életéből«, Budapest, 1909. — 54 évi működés után 1904. április 18-án elbúcsúzott a színpadtól »Macbeth« címszerepében. Főbb szerepei voltak: Macbeth, Hamlet, Shylock, IV. Henrikben Percy, III. Richardban Edward, Aranyemberben Ali Csorbadzsi stb. Egressy Ákos már kora ifjúságától kezdve hajlott koráig legszívesebben Shakespeare-szerepeket játszott. Július Caesarban monumentális volt fejedelmi tartásával, nemes páthoszával az igazi Caesar illuzióját adta. Lelkiismeretes, törekvő színész volt mindig. Neje: *Pethő Ilona*, megh. 1909. aug. 17-én, *Budapesten*. *Lujza* és *Kata* leányai 1909. október 5-én az Orsz. Színészegyesületől gyakorlati engedélyt nyertek.

Egressy Árpád, (Galambos), színész, Egressy Gábor ifjabbik fia, sz. 1836-ban *Budán*, megh. 1869. febr. elején *Pesten*. 1862-ben lett színésszé a vidéken. 1863. szept. 9-én fellépett a Nemzeti Színházban »Brankovics György« Gejő szerepében. — 1866. márc. 28-án szerződtették a Nemzeti Színházhoz és mint ilyen, első fellépett 1866. ápr. 22-én volt Szigligeti »Csikós« c. népszínművében, Ormódy Bence szerepében.

Egressy (Galambos) Béni, színész, színműíró és zeneszerző, Egressy Gábor öccse, sz. 1813-ban, *Kazincon*, (Borsod m.) megh. 1851. júl. 15-én, *Pesten*. Iskoláit otthon járta, majd Miskolcon és Sáros-